

Stichting Vaarwens met 13-jarige Andrei en vader

zinggeving. Toen Inge met het idee kwam om terminale patiënten op ons schip mee te nemen, zag ik dat gelijk zitten. We hebben een fantastisch schip, dus ik dacht: tja, waarom zouden we dat voor onszelf houden en niet met anderen delen?’

TROSSEN LOS EN GAAN

En zo was Vaarwens een feit. Inge: ‘Ruim twaalf jaar geleden zijn we van start gegaan en van die beslissing hebben we nog geen dag spijt gehad. Vanaf onze eerste vaartocht wisten we; dit is onze droom. We meldden ons aan bij Stichting Opkikker en van hun kregen we onze eerste vaarwens binnen. Ons eerste klantje was Tara, een meisje van 16 jaar met botkanker. Ze was uitbehandeld en we wilden haar de dag van haar leven bezorgen. Het terminaal zieke patiëntje werd aan boord gebracht door Kees Veldboer van Stichting Ambulance Wens. Kees was toen nog niet van start gegaan met zijn stichting, maar reed in zijn vrije tijd in een geleende ambulance van zijn baas. De dag verliep voorspoedig. Samen met haar familie had Tara het heerlijk. Hoewel het afscheid ons zwaar viel, waren Evert en ik om; dit was ons ding.’

Inge: ‘Ik zal je zeggen, het is een verslaving, met alles erop en eraan. Met de vrijwilligers, het contact met de patiënten, ziekenhuizen, hospices en sponsoren... We kunnen gewoon niet meer zonder.’

ACHTER DE SCHERMEN

De eerste vijf jaar van Vaarwens gingen Inge en Evert samen met hun patiënten en naasten het water op, maar hoe meer wensen er binnenkwamen, hoe meer werk er achter de schermen bij kwam. ‘Er moest iets gebeuren’, vertelt Inge. ‘Er stroomden nu zoveel wensen binnen dat ik me steeds meer bezig moest houden met het regelwerk. We hadden dus vrijwilligers nodig die Evert konden helpen met de vaardagen. Tot 2008 financierden we alles zelf, het werd tijd dat we een stichting gingen opzetten en om hulp vroegen.’

FONDSENWERVING

Toen de stichting eenmaal een feit was, waren Inge en Evert niet erg actief bezig met fondsenwerving. Er was steun van de Rotary Club en het stel kreeg giften van bedrijven, maar daar hield het mee op. Evert: ‘Daar kwam verandering in op het moment dat we een tweede schip wilden realiseren. We namen onze gasten per slot van rekening nog steeds mee in ons eigen drijvende huis. Vanaf het moment dat we actief fondsen gingen aanschrijven, kwamen de giften binnen. Vol trots kan ik dan ook mededelen dat einde dit jaar ons nieuwe schip, de